

Тест на доброту

Ноель Ламберт Баррус
(Грунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася на Тайвані.

Мелані з усіх ніг бігла по шкільному подвір'ю. Лише на кілька кроків попереду бігли троє її однокласників. Вони вже були майже біля лінії, якою позначалася "безпечна зона".

Вона витягнула руку і почала чимдуж перебирати ногами. Зрештою вона торкнулася двох своїх однокласників якраз вчасно!

"Впіймала!" — сказала Мелані. Її друзі зі сміхом повалилися на землю.

"А ти швидка!" — сказала Чія, запихавшись.

Мелані також майже торкнулася Джонні. Але той утік.

Він показував на неї пальцем і сміявся. "Не наздогнала!" Потім він її обізвав.

Мелані насупилася. Джонні часто грубо поводився з нею! Їй це не подобалося.

Після школи Мелані сіла за кухонний стіл. Разом зі старшою сестрою вона працювала над домашнім завданням. Але вона не могла перестати думати про те, що сказав Джонні.

"Лів, що б ти зробила, якби хтось тебе образив?" — запитала Мелані.

Лів подивилася на неї. "Тебе образили?"

Мелані кивнула. "Один хлопчик у школі. Він завжди дражнить мене!"

Лів відклала олівець. "Це дуже неприємно. Мені шкода". Вона відкинулася на спинку крісла і склала руки. "Можливо, ти могла б зробити для нього щось приємне".

Мелані зморщила ніс. "Щось приємне?" Це звучало дивно.

"Так!" Лів кивнула. "Якщо ти виявиш до нього доброту, можливо він зміниться на краще. Ти не пробувала так?"

Мелані похитала головою. Вона не була настільки впевнена в цій ідеї. Навіщо їй виявляти доброту до того, хто її ображає?

Коли того вечора Мелані молилася, вона сказала: "Небесний Батьку, будь ласка, благослови Джонні, щоб він був добрішим

до мене". Вона помовчала. Вона знову подумала про те, що сказала Лів. "І, будь ласка, допоможи мені також знайти спосіб бути доброю до нього. В ім'я Ісуса Христа, амінь".

Але що вона може зробити доброго?

Через кілька днів Мелані разом з класом пішла у похід. Вздовж шляху було багато великих зелених дерев і прохолодних струмків.

Коли настав час відпочити й пообідати, Мелані їла зі своїми друзями.

Потім вона помітила Джонні, який сидів під деревом. Він був сам.

Можливо мені пригостити його своїми смаколиками, — подумала вона.

Мелані підійшла до Джонні і сіла. "Привіт, Джонні!"

Він поглянув на неї. "Привіт!"

"Хочеш печиво?" — запитала вона.

Вона дала Джонні одне печиво. Він узяв і усміхнувся. "Дякую!"

"Тобі подобається наш похід?" — запитала вона.

"Так. Міст, який ми перетнули, був дивовижним". Він відкусив шматок печива. "М-м-м. Дуже смачно".

"Дякую! Ми пекли його з мамою і сестрою".

Мелані і Джонні вже дообідали разом. Вони обговорювали карткову гру, яка їм обом подобалася. Насправді Джонні виявився досить кумедним. Вони багато сміялися. Мелані це подобалося набагато більше, ніж коли він дражнив її.

"Хочеш пограти у гру?" — запитав Джонні, коли вони прямували стежкою за всіма іншими.

Мелані кивнула і усміхнулася. "Звісно!"

Решту часу під час походу вони по черзі стрибали між камінням. Мелані було дуже весело. Коли похід завершився і настав час повернутися додому, їй було сумно прощатися.

"Давай пограємося в ту карткову гру наступного тижня", — сказав Джонні.

Мелані кивнула. "Згода! Бувай, Джонні!"

Мелані помахала рукою на прощання і усміхнулася. Джонні більше не належав до тих, хто дражнив її. Тепер він був її другом. ●

ІЛЮСТРАЦІЇ СКАЙЛАР УАЙТ